

ABSTRAKT

Whistlebloweri nebo oznamovatelé protiprávní činnosti hrají klíčovou roli při poukazování na korupci a další nezákonné činnosti v soukromém i veřejném sektoru, proto je důležité přiznat jim přiměřenou právní ochranu. Předkládaná rigorózní práce poskytuje komplexní analýzu současné právní úpravy ochrany oznamovatelů v České republice, která reflektuje závazky vyplývající z práva Evropské unie a z práva mezinárodního.

Úvodní část představuje teoretické aspekty whistleblowingu, včetně historie, definic a charakteristických znaků tohoto pojmu. Rovněž popisuje subjekty whistleblowingu a vysvětluje rozdíly mezi interním a externím whistleblowingem. Autor nezapomíná ani na související evropské a mezinárodní aspekty ochrany oznamovatelů, s důrazem na klíčová rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva a na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie. Pozornost je také věnována dílčí úpravě v jednotlivých odvětvích práva a legislativním pokusům o přijetí komplexní právní úpravy v dané oblasti. Klíčová část práce se zabývá platnou a účinnou právní úpravou v České republice, a to zákonem č. 171/2023 Sb. o ochraně oznamovatelů. Autor se soustředí na analýzu pojmu oznamovatel, na jeho ochranu před odvetnými opatřeními a na možnosti oznamovatele při podávání oznámení. Rigorózní práce obsahuje nejen popis aktuálního právního stavu, ale také hodnocení současné právní úpravy a úvahy *de lege ferenda*, které by mohly být provedeny za účelem zlepšení ochrany oznamovatelů.